
EKSKOMUNIKOWAĆ (4) *vb pf*

Zawsze ex-; -ko- (2), -co- (2); -mm- (3), -m- (1).

e, oba o oraz a jasne.

inf ekskomunikować (2). *♦ praet 3 sg m* ekskomunikował (1). *♦ 1 pl m pers -smy* ekskomunikowali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Obłożyć klątwą kościelną, wykluczyć od praw i łask kościelnych [excommunico – zaklinam, wywoływam *Mącz 110b*; *wyklinam kogo – excommunico Cn*] [kogo, co] (4) : *SarnUzn G7v*; [Wiktor biskup rzymski] *Zbory w Azyey exkommunikować chciał/ dla różnego obchodzenia (iáko zową) pamiątki Wielkonocney. NiemObr 56*; [Jan biskup antyjocheński] *nie czekáiąc/ ázby się drudzy Biskupi ziecháli/ pośpieszył się Neltoryuszá ofzędzić/ y exkommunikować NiemObr 136, 57.*

Synonimy: wykląć, wywołać, zakląć.

Cf [EKSKOMUNIKOWANY]

AK